

prøvesprængningerne og kaldte vestmagterne „hykleriske“ samt henviste til de franske prøvesprængninger.

Den italienske repræsentant (Martino) udtalte bl. a., at han håbede, at den nuværende situation, hvor Sovjetunionen på den ene side underskrev en fælleserklæring med USA om principperne for nedrustning og på den anden side havde besluttet at genoptage kernevåbenforsøgene, snart måtte ændres. Til trods for den foreliggende bitre og frygtelige situation var hans land af den opfattelse, af enhver anstrengelse måtte gøres for at holde døren åben for en overenskomst. Italien havde i Genève taget del i nedrustningsdrøftelserne og var enig i bestræbelserne for at opnå en sand overenskomst. Italien bestræbte sig for at undertrykke sin utålmodighed og havde opmuntret til at gå videre med planerne, hvor besværligt det end måtte forekomme. Det var i denne ånd, at Italien nu gav sin støtte til præsident Kennedys plan, som inden for FN's ramme og i overensstemmelse med FN-principperne frembød grundlag for forhandlinger.

Vedrørende nedrustningen genfremsatte den danske udenrigsminister sit tilbud fra sidste års generalforsamling om at åbne Grønland for inspektion.

Den canadiske repræsentant (Green) understregede betydningen af at koncentrere arbejdet i FN om de skridt, som direkte ville føre til konkrete nedrustningsforanstaltninger.

Canada var tilfreds med den overenskomst, som USA og Sovjetunionen havde afsluttet vedrørende de vejledende principper for nedrustningsforhandlinger. Denne overenskomst var imidlertid kun et første skridt. Realitetsforhandlinger var endnu ikke blevet påbegyndt, selv om der var gået mere end et år, siden drøftelserne i Genève var blevet afbrudt. Canada havde aktivt samarbejdet ved forberedelsen af præsident Kennedys vigtige nye plan. Det program, som var udarbejdet, var i overensstemmelse med de principper, som USA og Sovjetunionen er enedes om.

Sovjetunionen havde også fremsat en nedrustningsplan, og måske ville delegationerne spørge sig selv, hvis plan var bedst, Sovjetunionens eller USAs. Han fandt

det unødvendigt for generalforsamlingen at afgøre dette spørgsmål.

Under drøftelserne i nedrustningskomiteen i Genève, bestående af ti lande, under generalforsamlingen sidste år og under tosidede forhandlinger i sommerens løb mellem USA og Sovjetunionen havde der fundet en tilnærmelse af synspunkter sted til trods for alle vanskeligheder. Beviset på denne udvikling var principoverenskomsten, som han netop havde henvist til. Men der var stadig vigtige spørgsmål vedrørende nedrustningen, som de to grupper af lande var væsentligt uenige om, Den amerikanske plan var, sagde han, flexibel og rummede mulighed for rimelige forslag fra den anden side eller fra alle sider. Dersom Sovjetunionen og dens allierede var villige til at tilkendegive en lignende fleksibilitet og kompromisånd, ville det nu være muligt at foretage et virkeligt fremstød henimod almindelig og fuldstændig nedrustning.

USA og Sovjetunionen havde ikke kunnet enes om sammensætningen af den komité, som skulle foretage nedrustningsforhandlingerne, og forsamlingen burde hjælpe med til at afgøre dette spørgsmål, d. v. s. spørgsmålet om, hvilken form forhandlingsorganet skulle have. Der syntes at være almindelig enighed om, at sammensætningen af timagtskomiteen ville kræve nogen ændring. Det var Canadas opfattelse, at forhandlingsorganet måtte have en passende repræsentation fra de vigtigste militære grupperinger i verden, men også lande, som ikke var forpligtede i forhold til den ene eller den anden af de to sider, kunne spille en konstruktiv rolle under genoptagne forhandlinger. I bevidstheden herom havde Canada under sidste samling foreslået, at en upartisk formand bistået af en eller to komitésekretærer fra uforpligtede lande ville kunne lette arbejdet og gøre forhandlingerne mere effektive. Canada var imidlertid parat til også at overveje andre forslag om timagtskomiteens sammensætning.

Hvis der ikke kunne opnås enighed i FN-møder, var det måske umagen værd at indkalde FN's nedrustningskommission og give den ansvaret for at udpege en forhandlingsgruppe. Det var vigtigt, at FN blev i billedet.